

Αποκαθίσταται η Μαδύτος η αρχαία αὐ- 2. Σουζαριάντ
 τή εν τῇ Ορακινή Χερρονήσῳ πόλις¹ η· Φόρος η βίωμα
 Μαδύτῃ ὑπὸ τοῦ Κτ. Πομπηίου², οἱ ἀρ- Ορακίης η
 χαιολογοὶ ὄμωσιν αὐτοῦ Πλάτῳ Πλάτωνος η
 Ρωμαῖοις Μίχαλ Μαδύτον αὐτῶν ὄνομα- Στ. 116
 ροῦσι³, ὡς η ὁ καλαίολος γεγραμ- Αἰώνια
 ἔστιν⁴. Ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πτολεμαίου 1929
 ἰδὲται μετὰ τὴν προσηγορίαν πόλις τῆς
 Χερρονήσου η ἰσθμῶν ἀπὸς τοῖς ἄλλοις Σαοδουκῶν
 οἰή η τὸν ἐπὶ τῇ αὐτῇ πόλιν Ἑλλησπονδίου Μαδύτος
 δὲν καλεῖται τῶν ἄλλων τῶν ἀρχαίων, ἢ καὶ φαίνεται ὅτι
 εἶχε ἰδιότη ἀναλογικῶς καὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἐφ' ἣν κα-
 τὰ τὸν μεσαιῶνα ἵσχυρε τὸ τοῦ Ἁγ. Βασίλειου Μονα-
 χείου⁵, η ἐν τῷ χρόνῳ οἱ καίοντες συνωνυμίσαν
 ἐν τῇ τῶν προσαγωγῶν. Ἡ ἀρχαία Μαδύτος ἐκλήθη
 κατ' ἱσθμῶν, αὐσίμων ἐν ἰσθμῷ. ὡς η ἡ Δυοῖς η

1. Στρεβ. Βυζαντ. ἐν. 2. « Μαδύτος πόλις Ἑλλησπονδία ».
2. Κτ. Πομπη. τρωγ. Γ, μετ. 18 § 4.
3. Tit. Liv. Ab urb. condita XXXI, 16 « et Madytos dedi-
ta ».- Pomponii Melae Β, 11, 8.
4. Στρεβ. Περὶ 67.- Ὁδὸς η ὁ Ἡρόδοτος 2, 33 η 1x 120.
5. Ἐπίδ. η Χρυσ. Παλαδιοῦ « Μαδύτος » (1890).-
Ἡρόδοτ. 2, 33 « Δυοῖς τὲ καὶ τὸν μετὰ τῇ Μαδύτον
ἰσθμῷ καλεῖται ἐς τὰ γὰρ αὐτῶν καλεῖται ».

Μαδύλος.

περί ἀμφολίπων συγγραφέων οὐκ ἔστιν ἔτι « Νεβίαν οὐκ αὐτὸς ἔγραψε » ἔδειξεν ὅπως ἡ Ἀθηνῶν ἀσπίς. Πα-
 ρὰ τὴν ἀόριτον λατὴν ἔμεινε ἡ ὁ λαὸς τῆς ἑλλάδος
 εἰς τὴν αὐτὴν κατὰ τὰ μυθολογούμενα μελαμπρογενεῖς, διὸ
 ἡ Κνωσὶς σῆμα ἔμαθον ἐν τούτοις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 ἡλικίᾳ τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ἀμφολίπων, ποικίλως Κιζζιρί-
 Μπαχρ (μείν τῆς θαλάσσης), καὶ ἡ εἶχε παραλαβ-
 ᾶν ὁ Ἀθηναῖος οὐκ ὁ μελαμπρογενεῖς τὸν ἀν-
 ἰσταχὸν τῶν Πελοποννησίων ἢ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐστῆσαν
 ἔργα οὗτοι ὁ Ἀθηναῖος ἐπὶ τῇ νύκτι λατῆς.

† Μαδύλος κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔλεγε ἐπὶ τοῖς
 Ἀθηναῖοις ἢ ἐπὶ μακρῶν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν
 τῶν διαπραγματιῶν ἀποστολῶν ἐπέταξε εἰς τὸν φημι-
 νον συγγρόνως μετὰ τῆς Καρχηδονίων ἢ παρέμεινε
 ἐπὶ τοῖς Μαυροῦσι ἀπὸ τῆς Ρωμαίων καλα-
 κησίας. εἰς τὴν ἀμφολίπων αὐτῆς ἀμφὸς ἐπί-
 σκευὴ ἡ Μαδύλος κατὰ τὴν ἐλαφρῆ π.χ. ἐνατον βαι-
 κριδα ὡς δύναται ἡ εἰσαγωγή ἐν τῶν ἐπεδίων
 νομισμάτων τῆς πόλεως, ἀνηνύοντες εἰς τὰ μέσα τοῦ ἐλαφροῦ αἵματος⁹.

6. Διόσκου Χίου σλ. 710. - ἑσάδα. εἰς Διονύσιον. Περίου. γ, 513.
 7. Θουκυδ. # 104-106 « εἰσαχθὲς δὲ ἔργα οὐκ ἐπὶ τῇ αὐτῇ,
 οὐ τὸ Κνωσὶς σῆμα » - ἑσάδα. ἑσάδα 1249 « Κνωσὶς
 λατῆς σῆμα, κατὰ τὴν ἐλαφρῆ ».
 7. C. I. A. 258 ἢ 266, ἔνθα οἱ Μαδύλοι περιλαμβάνονται
 εἰς τὸν πλῆθος τῶν ἐλλήνων εἰς τοῖς Ἀθηναῖοις πόλιν.
 8. Tit. Livii ἐνδ. ἀν. XXXI, 16.
 9. ~~Haed~~ - Διοδώρου Τοπ. Α' σελ. 330.

Μαδύρες

Άλλα η ναυα λών μελιότερα χρόνος ητο ομπαρτυνι πό-
 γη ηη ο ελέανος Βυζαντιος αναφέρει ταιιν ως πόγν ηη ηη
 Καλλιπόγιν πογίχων. τού χρόνου όμης προϊόντες άντε-
 εβράφησαν οι όροι ηη ηη Μαδύρες ήμεύθη εις πογίχων
 ιτισιασθείσα υπό τής Καλλιπόγως, προαχθείας εις ώγν
 άνδρως, ηη άντε ηη ο κρηώλος ήμορμιοσ γηφιν τού
 Ελληνιστώνου¹⁰. Και ναλα τού Βυζαντινού χρόνου δεν ει-
 χων εις ωσαυμάσει ηη Μαδύρες ηη εις ονομας άωσά-
 ους επί Πατριάρχου Ψοαίου (ναλα το 1323 ευγενέτος)
 περι χρηματιών ήσορων τών μητροπόγων τού είη
 Μυράγης "Εμυνοίας", μανδάνομην δε ηη Μαδύρες, έδρα
 μητροπόγως, διεκασονίδην να είσογην προς τούτο υπε-
 τυρα 36, άωείγει δε τέρωνόν δερνόν ενδιαίτεια,
 εις δ' ως είη το πύλλον, τωάνιν ωρύτες ο Καμνηνός
 ναλα το δέπτες διέτρεβε (ηη ναλα το 1306 (ηη το 1307
 έωσ), άμείσεια μετ' ένταμνον ωσορμίας από τών
 Καλαγανών ηη Αμυθαύρων, υπείκη δεινίω ναλαστρογίν, ηη
 εις δεν ηδύνηθη ν' αναγάβη επί μακρόν χρόνον¹²
 ηη ο ναλα το 1573 απροδέωσας έν Ανατολή Philippe
 du Fresnoy-Canoy μημορμίου αίτη ως άσγού χεί-
 ρισσ, ήσορμίου ωπαγόνιασ οίνου. Έν Μαδύρου ηη
 το ηη ο ωσρα τού ηηγού ήγυμμογόμενος διασωρμύ
 τέραρχης Ειδύμωσ.

10. Χρυσ. Παλαδωσούγος εις Οραμ. Έπιτεγίδα (1897) σ. 35-42
 11. Ράλλη-Πολή, "ένδ' άν. Τομωσ Ε' σ. 134.
 12. Παπαμώ. 578 ηη έω.

ΜΑΛΥΤΟΣ ΜΑΙΝΟΥΡΟΣ.

Ἰπποκρίτης ἢ Μαινοῦρος ἢ ἀρχαία αὐ- 2. Σουληγάρων
 τοῦ ἐν τῇ Θρακίᾳ χερρονήσου πόλις ἢ : Πόλις ἢ εἶρη
 Μαινοῦρος ὑπὸ τοῦ Κλ. Πομπηίου² οἱ ἀρ- : Ἐρακίης ἢ
 γαστρίοι ὄψιδ αὐτοῦ Πίλιδος ἢ : Ἐλνίας
 Πομπηίου Μίχαλ Μαινοῦρος αὐτῶν ὄνομα- : εἰ. 116
 λουσι³, ὡς ἢ ὁ ἀγαθὸς γεωγράφος : Ἰωνία
 ἀνίστα⁴. Ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πλάτωνος : 1929
 ἰδὲται μολοῖ τῶν μεσογίων πόλιν τῆς :
 χερρονήσου ἢ ἐν ἰσθμῷ τοῦ Ἰσθμοῦ Σουληγάρων
 οὐκ ἢ τῶν ἐπιτῆς αὐτῶν τοῦ Ἑλλησπονίου Μαινοῦρος
 δὲν καλεῖται τῶν ἰσθμῶν ἀρχαία, ἢ καλεῖται οὐ
 εἶχε ἀλλοθὴ ἀνατολίτικον ὡς τῆς ἀνατολίας, ἢ τῆς κα-
 τα τὸν μεσογίον ἀνατολίας τοῦ τοῦ Ἰ. Βασιλείου Μονα-
 χίου⁵ ἢ τῶν χρόνων οἱ καλεῖται συνωνύμους
 ἐν τῇ τῶν ἀνατολίας. ἢ ἀρχαία Μαινοῦρος ἐπιτῆς
 ἀπὸ τῆς ἀνατολίας ἐν ἰσθμῷ. ὡς ἢ ἢ ἐπιτῆς ἢ

1. Στράβ. Γεωγρ. β. 2. « Μαινοῦρος πόλις Ἑλλησπονία ».
2. Κλ. Πομπ. Γεωγρ. Γ, μετ. 16 § 4.
3. Tit. Liv. 18 ἢ 19 μετ. 33, 16 « et Moinourus dedi-
ta ».- Pomponii Melae B, 4, 8.
4. ἀνίστ. Περὶ. 67.- οὐκ ἢ ὁ ἰσθμῶν 2, 33 ἢ 18, 120.
5. ἐπιτῆς ἢ χρυσ. Παλαιολογίου « Μαινοῦρος » (1890).-
ἰσθμῶν 2, 33 « ἐπιτῆς τῆς ἀνατολίας ἢ Μαινοῦρος
αὐτῶν ἀρχαία ἐν ἰσθμῷ καλεῖται ».

Μαδύλος.

περί ἀπολιπέων οὐρανοῦ ὁ Δουβρόν Χίος « Αὐτῶν
 οὐρανοῦ ἡλικῶν » ἰδίᾳ ἐπιπέδῳ ἢ Ἄδωνος ἀδελφοῦ. Τα-
 ρα τὴν ἀγορὴν τοῦτον ἔκτισε ἢ ὁ λαὸς τῆς ἐπαύρις.
 εἰς τὴν νῆα τῶν προδοχόφωνα μεταπερρωτικῶν, εἰς
 ἢ τῶν οὐρανοῦ ἡλικῶν ἐν τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 τῆς τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν ἀνατολικῶν, νοτιῶν Κίχρη-
 Μπαρρ (μυθῶν τῆς θεογονίας), ἀρχὴ ἢ εἶχε παραλα-
 βῆ ὁ Ἀδωνίσιος εὐχέλ. ὁ μεταπερρωτικῶν τῶν ἀν-
 ἡπατορ τῶν Μεσοποταμῶν ἢ ἐπὶ τῶν εὐχέλων ἐστῆσαν
 ἔργα οὐδὲ Ἄδωνος ἐπὶ τῇ νῆα.

† Μαδύλος: μαδύλοσ τὸ ἄλλοθεν ἡλικῶν ἐπὶ τοῦ
 Ἀδωνίσιος ἢ ἐπὶ μνηστῶν τῶν ἐποικίων
 τῶν διαπολιτικῶν ἀνατολικῶν μαδύλων εἰς τὸν Πίρι-
 τον συγγένους μετὰ τῆς Κανθαρίδος ἢ παρὰ τὴν
 εἰς τοῦ Μανδύλου ἀρχῆς τῆς Ρωμαίων μετα-
 νῆσεως εἰς τὴν ἀνατολικῶν αὐτῶν ἀρχῆς ἐπι-
 σκευῆς ἢ Μαδύλος ἀνατῶν τῶν ἡλικῶν π.χ. ἐνατολικῶν
 περὶ τὰς εἰς δὴ τῶν εἰς τὰς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τῶν τῶν περὶ τῶν ἀνατολικῶν εἰς τὰς εἰς τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν.

Δουβρόν Χίου εἰς 710. - Εὐχέλ. εἰς Δουβρόν. Περγ. γ, 513.
 Οὐραν. † 107106 « εἰς ἀνατολῶν εἰς ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ,
 οὐδὲ τὸ τῶν οὐρανοῦ ». - Εὐχέλ. ἡλικῶν 1249 « τῶν
 ἀνατολικῶν οὐρανοῦ, ἀνατολικῶν τῶν οὐρανοῦ ».
 C. I. A. 258 ἢ 266, ἡλικῶν εἰς Μαδύλος περιγραφομένη
 εἰς τὴν ἀνατολῇ τῶν ἀνατολικῶν εἰς τοῦ Ἀδωνίσιος ἔργον.
 †: τῶν εἰς ἀνατολῇ. XXVI, 16.
 †: ἀνατολῇ - ἀνατολικῶν Top. Α. εἰς. 150.

Μαδύρες

Άγχοι η νάοι τούτ μετάντα χρόνου ήτο ούφαντικη πό-
 λις η ο δήμαος Βυζαντιός άνατίρη τούτου ως πόλις η τίν
 Καλλιπόλις ποζιχρην τού χρόνου ήμας προτίοτος άντε-
 εραίνεσαν οι όροι η η Μαδύρες ήμεσδη εις ποζιχρην
 πικειασθύσα ότις ής Καλλιπόλις, προαχθείου εις ποζιχρην
 άνδρουν, ήτις άντε ή ο πρώτοτος ήμεσρυνος γήμιος τού
 Ελληνοσούλου¹⁰. Και νάοι τούτ Βυζαντιού χρόνου. δίν ει-
 χη εις οαπαρμάου η Μαδύρες η εις ονομαίς οιασθί-
 ους εις Πολιτάρχου Γκαίος (νάοι το 1323 ήνεγέρτος)
 περί χρηματιών ήσορών τών ήμεσρυνος τούτ ής
 ήμεσρυνος Εμυνοίος¹¹, ήμεσρυνος δέ η Μαδύρες, όδρα
 ήμεσρυνος, δεικναιόντων τούτ ήσορην πρός τούτς ήμε-
 σρυνος 36, άντε ής ής ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος,
 ως ό ως έαι το ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 νάοι το ήμεσρυνος ήμεσρυνος (ήν νάοι το 1306 (ή το 1307
 ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 Καλλιπόλις η ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 ής δίν ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 η' ο νάοι το 1573 ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 du Fresne-Canay ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 ριον, ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 το η' ο νάοι το ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος
 ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος ήμεσρυνος

10. Χρυσ. Μουσοδωσίτου εις Οραμ. Επιμνημόετα (1897) σ. 35-42
 11. Ράλλη-Ποιμή, ένδ. έν Τόμω Ε' σ. 134.
 12. ήμεσρυνος. 578 η' έν.